

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K.
Skupno v edno faro . . . . . 4 K.

Cena Novin v Ameriko je na leto . . . . . 12 K.
Cena ednoga droboa je doma 6 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensovolh, CSERFOLD, Zalamegye.
K tom! se more pošlati naročnine i vsi dopisi, nej
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak ameriškanski
dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jezušovoga.“

„Prestrite mreže.“

Ribičijo níkák za lahko delo drží. Kak je — prej — to lepo, na potoki sedeti, ali v čolnčici pa se voziti po vodi sem-tam, včasí vópotégnoti mrežo, kržák pa ribe stepstí na dno ládje. Lepo je, prav lepo, kda prídejo ribe, pa plavajo samé notri vu mrežo. Liki kda lačen i žeden ribič má kaono vodo, čáka eden — dvá dní pa ne more dobiti kaj, te je že ne lepo. Pa či se ribič mantrá, vleče svoj vlák, šteri je teškí, ka komaj ide pa kda ga vüni má, glej, eu pén je v njem, vlák raztrgani, ribe pa niedne! To je níkak ne lepo.

Pa záto ne čüdo, či je Jezuš z apoštolami govoréci pri ribičiji pokazao podobnost düševnoga pastirstva z ribičijov. Tüdi v tom je tak, kak pri ribičiji. Keliko dühovnikov je, šteri glásijo reč božo od nedele do nedele, od svétka do svétka, z edne šole v drügo pa hasek? Kelko jih je, kí sedíjo mírno v spovednici zaütra, večér, vu príličnom i nepríličnom časí pa düše se ne dájo loviti, düševno življenje lüstva má rakovo pot pa níšče ne more povedati, kde se dokonča. So pá vnogi, kí sí sédejo k stoli, píšejo, širijo svoje spise med národom pa što je poslušá? Ríbiče delajo, mreže so razprestrete, štere bi správlale národe v Kristušov pokoj pa míra ne! Sam rímski pápa, predjen med ríbičiami, komi valájo Jezušove sv. Petri povedane reči: „Od eti mao boš lüdi lovio“, píše, guči, prosi, kára vse národe od začétka boja pa što ga poslúhne? Kelkokrát je že Sv. stolica rímska posredüvatí štela mír, pa ne mogla. Pa dnes? Čüjemo, ka konéjo ríbiče. Či šteroga vojáka žena ne dobí podpore, pop je krív, či štera nema krúha, je tüdi pop krív, či šteri že dugo ne bio domá na sloboščini, právjio, ka je tüdi pop krív. Ešče več vam povemo: Socijál-demokrátje mír delajo v Stockholmi — pápa se pa, prej, níkaj ne gíble za mír, to píšejo žídovske novine pa to verje naša vojska. Že so vsi pozábili, ka rímski pápa že od začétka boja dela za mír pa ka dnes že z rususkoga domo ido tísti, kí so ne za boj,

ka je to rímskoga pápa delo, šteri so prosili vládare, uaj konči té püstijo domo.

Glási se širijo med národom, ka dojemáli popom imánje, pa de te národ blázeni! Čerensovski plebánoš májo 20 plúgov, beltinski 25, bogojanski 31, túrniški 40, či dobro pomnimo; razdelte si, kelko ge príde na vsakoga, ka te bole blázeni. Čí vam drügo ne falí z vašega bláženstva, to vam te z srcá radi dámo, naj bode vaše bláženstvo popuno. Líki ne pozábíte, ka kí do nam jemáli, tísti do vam za peneze tržili, za máu ne dobí níšče níkaj. Záto sí správlajte peneze zdaj že, ka te mogli kúpiti! To de veséla licitácija, vnogi de so z dügim nosom vkraj od njé, či je lí tá z krátkim príseo.

Ríbiče do pa ríbič dale. Za to so poslaní od Kristuša, naj ribíjo, či li je velka, motna voda, naj ribíjo, či li tü i tam nespameten pén trga vlák pa nazáj oslobája krščenike z njshove mreže v grlo šatana záto, ár vsako delo na svetí se lahko merí na zemlí z metrom, lítrom, kilov, samo düševno ne.

Kelko haska včini eden dühovnik svojemi národi, to dnes zmeriti pa z računom povedati ne mogoče, to de se tam vídilo, na dén velike pláče, kda príde Gospod sam pa de valála reč boža: „Idočí so slí i jokali položavajoč roké svoje na delo, prihájajoč pa prídejo z veséljom noséč svoje kítké“ z velke žétve pri šteroj se razloči kokol od čistoga zrnja za navseveke.

Bojna — Mir.

Od boja nemamo dosta praviti. Talijani so na Tirolskom že tüdi opešali. — Rusi začajo bole živahno strelati i njihova letala tüdi bole pogostci krožijo nad našimi postojankami. — Napadi Angležov v Flandriji so zgübili moč. Na celom francozkom bojišči samo menjši spopadi. — Na drügh bojiščah mir. — Na morji se potaplja na desetjezere ton vsaki den.

Naši sprevodi.

Prisrčno hvalo Vam izračam za prelepo delo, šteroga ste namenili proti krmíni. Oh kak je potrebno bilo to za naš mili narod! Kolikim i kak žalostnim posledicam ste konec napravili, posebno v teh žalostnih in težavopolnih časah!

Gde se jaz nahajam je vse drügo. Pred kratkim so mrlí ne daleč odtod moja tetica. Na pogreb sam hodo. Malo moškov je doma i tüdi teh sami so že malo vredni. Pokojno smo pelali skoro edno vöro daleč. Šest moškov je šlo za trügov. Mene je ravno močno vüho bolelo, zato sam pa proso, naj bi šteri rozuivenec molo naprej, ar sam si jaz sam sebi nej razmo.

„Ne bom molo, če tüdi nigdar ne príde v nebesa“, je pravo eden za drügim. — Prišli smo k cerkvi. Trügo so djali pred dveri; mi smo šli v cerkev i začnole so se bilje, potem pa sv. meša. Pokopače pa . . . so si šli mokre gute süšit, dedževalo je namreč. Da smo prišli iz cerkvi, tedaj so se že moški tüdi okrepčali in so prišli iz oštarije, tak, ka smo zdaj pa vsi vküp bili pri trügi.

Po pokapanji smo se vrnoli domo. Dosta sam se nej stavlao za volo svoje düžnosti. Ali naši moški so že znova vsi pri stoli sedeli v oštariji i čakali na litre. Kakši vtis je bio to meni. Pokojna so ostavili doma v nevoli maloletno hčer, ešče mlajšega sina; v boji pa dva drügiva sina. Mesto toga, ka bi njima teh dobri moški pomoč oblúbili in tüdi dali, se spravijo zapravlat ešče tisto, ka mata.

Med potjov domo sam ešče níkaj nej zvedo, ka mi je tüdi dalo priliko, ka sam na Vas mislo. Edna poznana ženska mi je povedala, da je v tom kraji krmína v velikoj časti. Prle kak pokojnoga z domi nesejo, se dobro palinke, žganice napijejo in po pogrebi verno praznijo litre, šterih ne sme premalo biti.

Predkratkim je mrl starovičen ledičen mož. Do 25 litrov vina so spili, vej prej je pokojni ne meo žene pa ne dece, zdaj lahko pijemo. Preveč dosta zato nej bilo 25 litrov zdaj, gda po 5,

6, 7 koron liter košta. — Malo potem je mrl mož, ki je ženo i malo deco povrgeo. Tūkar so pa pravili: „Pijmo, ve žena sama ne de mogla zemle obdelavati, more itak nekaj odati, pa se tak dug plača, ka ga mi napravimo.“

Prečastiti gospod iz srca se Vam za to zahvalim, da ste značnoli to gibanje proti krmīni, ar vidim, da je to veliki napredek za naš ljūbi narod!

Salezianec.

Iz pisem naših vojakov.

Še ena ptica napravi veselje. „Po dugom mučanji pāli edno slabo pismo napišem.

„Kolendar“ sam dobo i tūdi „Novine“ mi rēdno hodijo. Lépa Vam hvāla za vse!

Kaj posebnoga Vam nemam pisati. Kda se človek privadi toga nomadskoga življenja, ga že ne zanima nikaj več.

Zīmo smo meli v tej bregačah jako močno. Sneg je bio na mestah na dvā človeka debeli tak, ka smo se skoro z naših lūkenj nej mogli genoti. Zdaj je pa že tū od sred februara isto lepo sprotolešnje, še letešnje vreme.

Dnes zajtra smo meli nekaj posebnoga. Nājme, eti se malokda pripeti, ka bi se kakša ftica tūsem, zvūn orlov, najšla. Dnes pa, zarān, kda smo stanoli je pred našimi lūknjami začēla edna zebica tak lepo spevati, ka smo jo vsi prišli poslūhšat. Istina, kaplja nekdanji sprotoletij i njihovoga razkošja!

Z sprotolešnjimi dnēvi pa se je tūdi začēlo vživljati sovrašto med nami i Taljanami. Vsaki dēn dobimo zračni obisk. Taljane že pā prigānja njihova vroča krv, liki mī njim pāli

té mūhé preženēmo z njihovih glāv. I d'Anunzio bo zaspevao, na grobēh pādlih vojakov, za nacionānoga pozoja Taljanov.

Zdrav sam hvāla Večnomi i godi se mi dobro.

Srčno Vas pozdrāvla, moli za Vās, se Vam priporāča v molitev. Vām vdāni *Jerič* Ivan, četov. pri tel. z Dogležovja.

Dom i svet. — Glāsi.

Naš državni zbor se je zišo. Ministerski predsednik, grof Esterházy Móric ga je pozdravo z lepim govorom, v šterom obeča pomoč sirotam, dovicam, čestnikom, naznanja raztegnjenje volilne pravice, obeča pravice narodom domoljūbnim ne vogrskē materne reči v šolski rečeh, podpora siromakom proti navijanji ceu i naznani, ka ne de rekviralije, nego zrnje se včasi po mlattitbi odvzeme.

Austrija. Vlada *Clam-Martinicova* je odstopila.

Od naših vojakov. *Mrtev je: Markoja* Martin z Črensovec, *Lūtar* Jožef, z Törnīšča. Spadnola sta od granate zadeta. Naznanja Sobočan Matjaš iz Trnja. — Srce Jezusovo bodi vsmiljeno pokojnima i okrepi njidva domače v žalosti.

Napad na grčkoga kralja. *Konstantina* grčkoga kralja so v Švici neki Talijanje napadnoli i ga ranili.

Odlikovanje. *Ragašič* Jožef, bivši markovski mestni kaplan, vojni dūhovnik, so odlikovani z dūhovniškim zaslužnim križecom drugoga reda z meči vred. Po dveletnoj vojnoj službi jih je došlo to odlikovanje, kda so se vrnili v svojo faro Felsökethely. Čestitamo.

Ne vredno več kradnoti. Ficko Matjaši v Rankovcih je odnešeno z pola

sedem snopov ječmena. Da je ječmen po poti črcao, so kriveca zasledili, i je mogo za vsaki snop 20 kor. plačati. — V Tropovcih je odnešena trava Varga Alojzi. Za edno travnjačo trave je krivka mogla 22 kor. platiti. — Ravno tomi je odnešeno tūdi pol kolači krūha. Počem bo, še ne znati, da se se ne najšeo krivec. — Tolvajska zveza je praj zdaj strajk napravila i odločila, ka v tišinskoj fari več ne de dala kradnoti, zato ka se ne izplača trūd.

„Nedeljske evangelije za vojake“ je spisao z lepimi molitvam, opomini i razlagov *dr. M. Slavič*, profesor bogoslovja v Maribori. Dobi se knjiga za 50 filerov v *Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Marburg a/D. Štajarsko.*

Lepo kazulo so kúpile tešanovske dekile za domačo kapelo i prekdale na proščenje, na god presv. Trojstva g. Horvat Jožef plebanoši. Mesto toga, ka bi na gizdo potrošile peneze, so je Bogi na čast obrnole. Tak je prav. Hvale vredne so. Slovenska dekila je te lepa, če je prosta, kak je nikda bila. Nacifrane so prave opicē, samo klonjo njimi trebe napraviti.

Poljska pobožnost. „Med Polaki držim službo. Bio sem v cerkvi na Telovo i v osmini. Popisati tiste pobožnosti, z kakšov se ljudstvo tū obnaša pred Najsvetejšim, je ne mogoče. Kak angelje se držijo tei vsi pred Jezusom. Ne ga guča, ne smeha, niti pogleda nepotrebno nika. Tū je vsem Jezus vse. Moj Bog, razjočem se, če si zmislim na procesije naših cerkva. Pa to poljsko ljudstvo je zdaj ščista ubožalo. Nemajo den za dnevom drugo jesti kak ščavnjek (kislico, ščavo) pa še toga ne zabele noga. Do srca se gene, ki to vidi i misli na dom, na dom pokore ne poznajoči.“ *Balažic* Martin, telephonist, z D. Bistrice.

Po amerikanskom.

4

Povest.

Spisao: *Henrik Sienkiewicza.*

Nato pa deklino, ki je pa ne znala tak dobro.

„Petdvajsti ali šestdvajsti.“

„Dobro. Kaj vama je ime?“

„Ivan.“

„Laura.“

„Dobro. Kaj sta?“

„Grocerista.“

Še nekaj jihva je pitao, kaj sta ne zarazumela. Se sta pa pravila ka „yes“ (ja). Sodnik je pokimao z glavov. Stvar je bila dokončana.

„Vam že pokažem!“ je tolažila gospodična Ivana, kda sta med pričkanjom šla proti domi.

Drūgo jūtro je prišeo sherif pred groceriji. Oba nasprotnika sta stala med dverami; Ivan je pipo čisto. Laura se je pa jezikalā: „Dutchman, dutchman, du-du-dutchman-man.“

„Neta šla k sodniki?“ je pitao mister Devis.

„Sva že bila.“

„No, pa ka sta napravila?“

„Gospod sherif, dragi gospod sherif“ — je prosila deklina, „ite pa pazvedite. Ravno zdaj mi trebe par šolinjov.

Pa gučite malo za mene, vidite, ka sem zapūšćena sirota.“

Sherif je odišeo in prišeo za četrt vūre z velikov množicov nazaj.

„Kaj je gospod sherif“ sta ga pitala oba.

„Vse je v redi!“ je kričao ozdaleč sherif.

„Kaj je odločo sodnik?“

„Kaj? Nikaj. Zoženo vaj je.“

„Oženo?“

„Kaj, je lahko ženitba več ne v navadi?“

Če bi gromska srtela vdarila med njihva, se Ivan pa Laura ne bi bolj prestrašila. Ivan je lampe odpro i tak zijao Neumannico, ona pa ravno tak njega.

„Jaz njegova žena?“

„Jaz njeni mož?“

„Pomagajte, pomagajte! Nikdar ne. Včasi se morava ločiti. Kaj tū vse ne delajo s človekom!“

„Ne, meni je ne trebe!“

„Dragiva!“ jihva je nagovorō sherif, „tū je zaman vse kričanje. Sodnik lahko zda, ločiti pa ne more. Zakaj kričita? Sta znabiti milijonara iz San Franciska, ka se šćeta ločiti? Ne veta keliko penez to stane? Zakaj kričita?“

S temi rečmi je sherif odišeo. Ljūdje

so tūdi pomali razodišli, ka sta sama ostala.

„Te Francoz nama je zato to napekeo, ka sva Nemca.“

„To je istina,“ je pritrdo Ivan.

„Včasi začneva pravdo za ločitev.“

„Jaz sem tožitel! Vi ste zbrisali z moje table črko „t.““

„Ne, liki jez bom vas tožila, ka ste me v past zgrabili.“

„Jez vas neščem imeti.“

„Ne morem vas viditi.“

Med tem se je zvečerilo. Odišla sta narazno in se zaprla vsaki v svojo hišo. Ne njima je pa bilo za spanje. Laura si je legla dol, oči je pa ne mogla zatisnoti. Ivan tūdi ne: „Tam spi moja žena.“ Laura pa: „Tam spi moj mož.“

Ivani je prišla na miseo opica. Nikak je ne more duže tam nehati, da predstavlja njegovo ženo. Čūto je, ka je nikak ne bilo lepo od njega, ka jo je dao naslikati.

Ali Bog pomagaj! Te Neumannice ne more videti; zavolo nje njemi je prejšeo led.

„Istina, ka je lepa deklina. Samo ka me ne more trpeti, jaz pa nje ne. Moj Bog! oženjeni sam. I što je moja žena? Gospodična Neumann! Zvūn

Okradnoli so na Virici Sömenek Karola. Odnesli so njemu 40 kor. peněz, par moške obleke, žepno vüro, cipele, postelino.

Pakete za naše zajetnike v Rusijo pošlje Danija. Pošle njim živež pa cigare. Trebe plačati od 12 kor. — do 36 K 50 f. Od toga visi, kak veliki je zavitek. Zglasiti se trebe pri Rdečen križi.

Dvoje odlikovanje. *Bašša* Martin, narednik (stražamešter) 48. pp. z Beltinec, je odlikovan z malov srebrnov svetinjov. Prvo plačo, štero je za njo dobo, 8 kor. je poslal na podporo naših slovenskih listov pripombov, ka junaštvo svoje ma Dev. Mariji zahvaliti, štera ga je zato čuvala, ka so naši listi v njegovom srci netili ljübezen do Nje. Ta zahvalna ljübezen do nebeske Materere je drugo odlikovanje, še od demantov več vredno.

Dari vojakov. „Za düševno i telovno krepčilo, štero so naši slovenski listi v nas na krvavom bojišči levali, pošlemo iz zahvalnosti z srčnim veseljom to le malo podporo: *Bašša* Martin, narednik z Beltinec 8.—, *Veigič* Jožef, četovodja, z *Adrijanec* 4.—, *Grüškovnjak* Štefan, podd. z *Žizkov* 4.—, *Balažič* Štefan, z Beltinec 3.—, *Mertük* Štefan z *Brezovice*, *Bežek* Karol i *Mertük* Štefan z *Adrijanec*, *Gjörköš* Jožef z *Nedelice*, *Trstenjak* Martin iz *Razkrižkoga Vrha*, *Tivadar* Mihal z *Gančan*, vsaki 2 kor., *Sömen* Jozef z *Brezovice*, *Gomboc* Pavel z *Ivánec*, *Osláj* Martin z *Filovec*, vsaki 1 kor. pešaki 48. pp. — Srce Jezusovo povrni vam obilno. — Vrednik.

„Iz zahvalnosti, ka me je Dev. Marija rešila gotove smrti, gda je granata mesto mene dolvdarila i me niti ne ranila, samo malo z zemljov poškopila, pošlem 2 kor. na podporo

njeno čast širécih listov. O vi vsi moji dragi domači, vüpajte se v toj dobroj Materi in prosite blaženi mir od nje.“ *Horvat* Ivan, strelec 19. strelskoga bataljona iz *Trnja*.

Srečni ste vi, ki doma smete pred krala vseh kralov i vladara vseh vladarov pokleknoti, ki v oltarskom svetstvi prebiva, pa ž njim zočih-voči si pogovarjati. Kak srečni ste vi! Kak rad bi z vami držao jaz! Oj vi, ki smete tak blizu pred lice večnoga Gospoda, ki je vladar mirü, prosite za mir. Na razširjanje naših listov, šteri mi te dobre misli v srci zbüjajo, pošlem iz zahvalnosti 3 kor. podpore.“ *Magdič* Jürrij, p. 48. pp. z *Renkovec*.

Dolnelendavski Slovenci. Do trijezero jih je v celoj fari pa nemajo v farnoj cerkvi niedne slovenske predge. Na leto ednok jo dobijo v podružnici na *Hotizi*. Niti spovedati se ne morejo popolnoma doma, da jih ne razmi nišče. Potepati se morejo od fare do fare. Pa vendar ti držijo gor pobožnost cele *Dolnje Lendave*. Zaistino hvale vredni trpini so, hvale vredni, ka čeravno zaman čakajo slovenskoga dühovnika v svojo sredino, se ne dajo odvrniti od svoje pobožnosti i materne reči. Dén od dnéva se povekšava število naročnikov na naše *Novine* in *M. List* pa še podporo pošilajo na njé. Zdaj so nam poslali 43 kor. Bog lepo plati vsem darovnikom i nabiralkam!

Stolet je doživo *Veber* Anton v *Studenah*. Vspomin stoletnice so njemu večšarje lepo slovesnost naredili. Na slavolok so napisali te reči: „Bog živi štacunarja, stoletnega krčmarja.“ Starček je naime štacunar i krčmar, ki je na voze odao vina, sam pa kapljice ne kušao. V cerkvi s prejemom sv. obhajila se je slovesnost dokončala.

Izgnali so socialistu *Grimma*, švicarskoga socialistu iz *Petrograda*, ki je nameno posredovati med *Rusijo* i *Nemčijov* za zaseben mir.

Desetjezero deklin iz *Nižjega Austrijskoga* se je poklonilo kraljici *Citi* v *Schönbrunni*. Deklice so kotrige raznih katoličanskih mladeniških družtev. Vodo jih je sam kardinal *Piffl*. Kraljico so s predavanjom i popevanjom razveseljavale.

Mladim vojakom naj se ne pošiljajo cigaretku ali duhan. Zdravniki so spoznali, ka vnogi obeteža na srci ali na živcah od kajenja. Na to prosi vojaška oblast vsakoga, ki ma mladoga vojaka na bojišči. — Če pa že vojakom škodi kajenje, kak modri možje doktor je spoznajo, kak te ne bi deci škodilo? Zato pa bodite dragi stariši pazljivi, ne dopustite kajenja mladini. Od toga te lüdi *Bogi račun* davali. Na zdravje svoje dete ste düžni paziti.

100 litrov domače pijače

Elpis!

vkrepčevalne, tčene in žejo gaséče si more vsaki sam

napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškateška, meta, pomaranče, strašnica in višnja. Neuspeh izklüčen. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimii pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 12 voštbiné prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgübili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno šte. 85. Moravsko.

toga pa še ločitev teliko stane, ka bi mogeo vse odati, kaj imam, če bi šteo te stroške plačati.“

„Žena sem toga dutchmana“ je vzdihavala gospodična *Laura*. Te *Kasche* je moj mož, té, ka me je zgrabo v past. Istina, ka me je tüdi prijao in odneso domo. Kak je močen! Kak nalehci me je vözdigno... Kaj je to? Nekak rogače.“

Ne je bilo nikšega rogatanja, ali gospodično je začalo biti strah, čeravno se je dosegammao nikdar ne bojala.

„Jaj če bi što... o Bog!“ Če samo ne bi sovražila toga...“

Bilo jo je sploh bolj strah.

„Tak je, če je ženska sama“ si je gučala dale. „Če je možki pri hiši, je clovek včasi bolj brez skrbi. Dostakrat sem že čüla od morij, štere so se v bližini zgodile. Gotovo tüdi mene ednok samo bujejo. Te *Ivan*, te *Ivan*, pot mi je zapro. Moram si zmisliti, kak se ločiva.“

Premetavala se je po širokoj posteli i se čütila jako zapüščeno. Ednok je samo skočila s postele. Čüla je v nočnom miri močno razbijanje.

„Jezus!“ je skričala, v trgovino mi hočejo vdreti.

Bežala je k okni. V časi se je pomirila kak je vö poglednola.

V mesečini je videla lestvico in na njej gospoda *Ivana*, kak je vlačo iz stene cveke, šteri so držali tablo.

Gospodična *Neumann* je odprla okno. „Dol jemle opico, to je lepo od njega,“ si je mislila pri sebi.

Čütila je, kak se njoj srce mehči.

Ivan je vöspobrao cveke ednoga za ovim. Tabla je z velikim rogatom spadnola na tla. Stopo je z lestvice in jo prijao, ka bi jo odneso.

Laura je gledala za njim; noč je bila prijetna in tiha.

„Gospod *Ivan*!“ je dejala gospodična.

„Ne spite?“ je pitao *Ivan* s pritajenim glasom.

„Ne. Dober večer!“

„Dober večer, gospodična!“

„Kaj delate?“

„Dol sem lüčo opico.“

„Bog vam plati, gospod *Ivan*!“

Oba sta obmuknola za trenutek.

„Gospod *Ivan*“, je pravila pa gospodična.

„Kaj bi radi, gospodična *Laura*?“

„Morava si gučati od ločitve.“

„Istina, gospodična *Laura*.“

„Vütro, ne?“

„Dobro, vütro.“

Znova tihota. Mesec je jasno sveto.

„Gospod *Ivan*!“

„Gospodična *Laura*!“

„Zuate, kak najprle, bi rada nazaj dobila svojo svobodo.“

Deklinin glas je bio žalosten.

„Jaz tüdi, gospodična *Laura*.“

Tüdi njegov glas je bio žalosten.

„Vidite, gospod, ka se ne va preveč dugo müdila s tem...“

„Nikaj se ne müdiva, tak de najboljše.“

„Kak najprle si morava gučati.“

„Teliko boljše.“

„Kaj, če bi si včasi dogučala.“

„Če vam je prav, gospodična *Laura*.“

„Te pa hodite bliže, gospod *Ivan*.“

„Včasi“, je pravo *Ivan* z mehkim glasom in stopo k okni.

„Jako rada bi bila, ka se ločiva, gospod *Ivan*, samo ka se bojim, ka de naj s ceste što vido.“

„Zadosta tmica je tü pri okni.“

„Istina.“

In začnola sta sé pod oknom gučati od ločitve.

Na podporo Marijin Lista i Novin je nabral Maček Ivan pri Sv. Jürji 23 K 80 fl. Darovali so: Maček Ivan, Marič Ana, Kikec Apolonija, Kikec Jožef, Rigac Jožef, Bokan Stefana žena, Horvat Treza, Schadel Matjaš, Kosednar Marija, Būček Andraša žena, Sajt Peter, Ferčko Janoš, Kornhäusler Janoš, Lūk Treza, Ferčko Ana, Grlec Stefan (z Večeslavec), vsaki 1 K., Marič Ferenc 1 K 20 f., Gomboc Ana, Sluga Jožef, vsaki 50 f., Nemeč Stefan, Donša Andraš, Marič Stefan vsaki 60 f., Nemeč Mihal 20 f., Donša Treza, Rigac Jürja žena, Maček Ana, Vogrinčič Jožefa žena, Šujs Agneš, Mihalič Mihal, Recek Mikloš, Magyar Milka, Sračnjek Mikloša žena, vsaki 40 f. — Pri Sv. Heleni nabrala Szegéri Stefana žena z Pertoče 47 K 10 f. na podporo i 34 K 80 f. na misijone. Darovali so: z Pertoče: Nemeč Jožef 15 K, Nemeč Marija 2 K, Gomboc Leopold 40 f., Szegéri Stefana žena 8 K, Mekiš Ferenc 1 K, Črpnjak Ana 1 kor. 40 f., Vogrinčič Leop. žena 80 f., Nemeč Janoš 1 kor., Partl Jürj 1 kor., Čontola Ana 1 kor., Pictarič Mih. žena 60 f., Mencigar Treza 80 f., Vogrinčič Ana 40 f., Mencigar Stefan 60 f. — Iz Večeslavec: Grlec Janoš žena 10 kor., Vogrinčič Jožefa žena 8 kor., Gomboc Jožefa žena 6 kor., Marič Leopolda žena 2 kor., Geder Matjaša žena 1 kor., Récek Lena 20 f., Nemeč Jozefa 1 kor., Schadl Treza 50 f. — Iz Ropoče: Grah Stefana žena 10 kor., Mihalič Kata 3 kor., Nemeč Roza 3 kor., Črpnjak Elizabeta 1 kor., Kornik Marija 40 f., Črpnjak Marija 1 kor. 40 fl., Grah Ivana 40 fl. — Iz Kobilji: Šernek Treza 19 kor. 90 f. Darovniki so: Šernek Treza, Horvat Marija, Laci Marija, Horvat Fana, Ferencek Ana, Laci Roza, Bukovec Roza, Zelenko Ana, Sabjan Marija, Ferencek Roza, Sabjan Roza, vsaka 1 kor., Bukovec Kata 30 fl., Gjōrek Magda i Vogrinec Ana, vsaka 70 f., Horvat Fer. 2 kor., Horvat Pavel, Laci Ana, Farkas Roza, vsaki 1 kor., Oliančič Mohor i žena, vsaki 50 f., Oliančič Ferenc 40 f., Oliančič Ludovik 40 f., Oliančič Anton 40 f. — Na samostan sv. Družine je pa nabrala 38 kor. 70 f. Darovniki so: Horvat Ferenc, Horvat Pavel, Oliančič Mohor i žena, Puhan Peter i žena, Ibi Stefan, Ferencek Roza, Sabjan Stefan z ženov, detotom i materjov, Zelenko Ana i deca, Puhan Jula, Bukovec Roza, Laci Marija, Puhan Treza, Petac Marija, Bukovec Gizella, Ferencek Stefan, Horvat Ana, vsaki 50 f., Cirk Orša, Kokolšek Fana, Cirk Kata, Ferencek Orša, Bečkovič Magda, Puhan Kata, Sabjan Peter, Trajber Marija, Krčmar Jožef, Seršen Treza, Puhan Janoš, Sabjan Janoš, Bukovec Jožef, Berden Roza, Berden Orša, Oliančič Ludovik, Vugrinec Janos i žena, Ferencek Orša, Horvat Orša, Laci Orša, vsaki 40 f., Bukovec Kata 80 f., Oliančič Anton, Berden Peter, Puhan Kata, Berden Agneš, Farkas Roza, Horvat Andraš, Smej Jürj, Trajbar Roza, Krčmar Marija, Bukovec Treza, vsaki 30 f., Vogrinec Ana, Vogrinec Roza, Ferencek Roza, Trajbar Ferenc, Seršen Peter, Bukovec Marija, Bukovec Orša, Horvat Kata, Smej Orša, Smej Ana, Trajbar Judita, Miholič Mihal, Miholič Peter, Puhan Stefan, Mittenbacher Roza, Mittenbacher Fana, Bukovec Marija, Ritlop Treza, Bukovec Peter, Sabjan Marija, Puhan Jožef, Gašparič Minel, Korošec Anton, vsaki 20 f., Lopert Kata 1 kor., Laci Stefan 56 f., Horvat Ferenc žena za moža v Rusiji vlovljenoga 1 kor., Sabjan Jožefa žena, Oliančič Ferenc žena, Ferencek Jožefa žena darujejo za moža na talijanskem bojišču se nahajajoče, vsaka 1 kor., Orban Jožefa žena darujejo za moža v Rusiji zarobljenoga 1 kor. Neimenovani 5 kor. 14 f. — Jezus, Marija, Jožef naj povrnejo vsaki te najmenjši dar z posebnov obrambov i plačov nebeskov! Za darovnike se vsaki mesec slūži sv. meša i opravlja se mnogo molitvi. — Vrednik.

Na misijone so darovali: z Troja: Dominko Marija 5 kor., Rōs Magda 2 kor., Kocet Kata 1 kor.; z Adrianec: N. 10 kor., Tivadar Jožef 4 kor.; z D. Bistrice: Magdič

Roza 10 kor., Gjōrek Marija 1 kor.; 2 Roži Marijine 7 kor., Radosti od Lipe 17.—, Lukač Antona žena z Bakovec 2.—, Ivanič Magda z Filovec 2.—, N. z Tōrnišča 2.—, Žalig Ferenc z Gomilie 8.—, Rogač Ivan, predtelephonist 10.—, Szegéri Stefana žena nabrala pri Sv. Jeleni 34 kor. 80 f.; z Dol. Lendave: Hozjan Janoš i žena 20.—, Hanc Matjaša žena 3.—, Kovač Jožef, Kodba Jožef, Samu Ferenc, Jaklin Stefan, Solar Stefan, Komar Martin, vsaki 2 kor., Sobočan Stefan, Huzjan Verona, Huzjan Kata, Jaklin Janoš, Horvat Ivan, Lebar Martin, Dūh Martin, Vuk Ferenc, Lebar Stefan, Žalek Jožef, Hegedūs Ferenc, Kelenc Marija, Levašič Vika, Tratnjek Stefan, Cigan Treza, Kocet Jožef, Lonko Stefan, Feldman Ferenc, Kovač Bara, Spilak Bara, Horvat Mihala žena, Zadravec Paveo, vsaki 1 kor., Cigan Jelena 40 f., Levašič Mihal 12 kor., Mujdrica Janoš 1 kor. 40 fl., Gregorinčič Jula 80 f., Žapčič Ana 1 kor. 40 f., Kelenc Stefan, Tibaot Stefan, Rapoša Florijan, vsaki 1 kor. 20 fl. — Kda i mena darovnikov objavimo, pomeni, ka smo peneze že odposlali na misijone. Te 184 kor. 80 f. so dobili afrikanski misijoni. — Vrednik.

Masirajte rame in prsi, če vas bolijo z Fellerovim „Elsa fluidom.“ 12 steklenic poštine prosto se dobi za 7 kor. 32 fl. pri E. V. Feller, lekarniki, Stubica, Centrala 146. Horv. Čez 100.000 zahvalnih pisem i zdravniških priporočih potrdi visoko vrednost toga zanesljivoga sredstva.

Slovo vzemajo od vseh svojih dragih i se njim v molitev priporočijo: Poll Franc z Večeslavec, Serec Matjaš, z Gederovec, p. 83. pp., Lebar Stefan, z Črensovec, Perša Stefan, Kelenc Ivan, Zelko Jožef i Stefan z V. Polane, Pūčko Stefan z Gomilic, Raduha Stefan z Nedelice, dbr. 20. dpp., Črnec Janoš z Štrigove, Gutman Andraš z Bogojine, Novak Ferenc z Bratonec, Kramar Martin z G. Bistrice, pionerje 5. bataljona, Šafarič Anton, p. 48. pp. z Kotoribe, Grlec Jožef, Srakčić A., Ferko Alojz z Motovilec, Gjergjek Franc z Vidonec, Sinic Anton z Norsinec, Horvat Jožef z Tišine, Kōs Jožef z Petanec, Škrilec Ferenc z Kūpsinec, Kerec Ferenc z Srdice, 6. domobranski huzárje, Bence Janoš, od Sv. Jelene. — Dragi vojaki! Se idite v božjem imeni pod plaščom Dev. Marije i sv. Jožefa globoko skriti v sladko Srce Jezusovo i se vojskūjte za ljūbo domovino, mi mo pa molili, se prečiščevali za vas, ka de čisto vaše srce i močne roke. — Vrednik.

Čūtimo bolečine samo po živcih. Čem slabejši so živci, tem hūjše so bolečine. Živci se krepijo po Fellerovom „Elsa-fluidi“, če se ž njim glodamo i z ednim tūdi bolečine ž njim odpravimo. 12 kantic poštine prosto pošlje za 7 kor. 32 fl. lekarnar E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. Horv. Više 100.000 zahvalnih pisem.

Radostno sliko

moči, snage nam kaže zdrav človek. Ve seliga delca ma tek. Sliko ne nevoljeka že pa, čega mūčijo trganja, protinski neuralgični betegi. bodanje kanemore delati i oslabi. Fellerov „Elsafluid“ z svojim izvrstnim

Učinkom bolečine hito odpravi. Vrači bo v lici, glavi, zobeh, ramah, hrbti i križecah. Odpravi betege, štere si človek spravi po prehlajenji, na vetri, od prepriha; mokroga vremena i stanūvanja, kak kašeo, našec, zaslinjenost, gutoboi, zato bi to sredstvo mogli vsikdar pri roki meti. Vnogo zdravnikov je rabi i priporāča. Ribanje z „Elsafluidom“ jako pomaga proti trūdavi, oslabljenosti, nesnenosti, slabomi pogledi. Mi ne delamo poskušnje z nepoznanimi sredstvi, niti z takšimi, štera se „brezplačno“, to je „zabadav“ ponūjajo, da ta li dosta penez stanejo i nikaj ne hasnijo. Fellerov „Elsafluid“ je pa že vnogo let poskušano dobro vrastvo, štero vnogo jezér pisem hvali i njemi je najvekše odlikovanje podeljeno. Cene predbojske: 12 malih, 6 dupliških, ali 2 specialnivi kanti poštine prosto 6 k., 24 malih ali 12 dupliških ali 4 specialne kante franko 10 k. 60 fl. i 48 malih ali 24 dupliških ali 8 specialnih kant franko 20 k. pri lekarniki.

Feller V. Eugen. Stubica
Centrala 146. (Hrvatska).

Če nemamo tēka, ali nas mantra riganja, nas želo-dec bole, obisti žgejo, se pri nas stavlja, pomagajo Fellerve poganjajoce rebarbarske „Elsa pilule“. Cene predbojske: 6 skatelj franko 4 k. 40 f., 12 skatelj 8 k. 40 f. Oboje vrastvo se dobi pri lekarniki Feller V. Eugeni Stubica Centrala 146. Horv.

Zdrava plūča

odporni disni organi so fundament dugoga živiljenja. Tem občutljivim organom lahko vnogo škodi (kak veter mraz, prah, dim, sūhota) i kužne bolezni. Da nepretgano morejo veliko dela zvršavati, ne čudo, ce njim to delo včasim premoči bolečina v guti, kasljanje, sline, zamuknjenost, teško dihanje, prsne bolecine, smicanje v ramah, bolečina v hrbti i druge posledice prenapornoga dela ali je pa mantrajo betegi shajajoci od prehlanosti. To tūdi znamo, ka včasim z maloga oslabljenja velika bolezea guta i plūc narastē. Dobro je zato vsikdar pri hiši meti zagorski sirup za prsi (Syrupus pectoralis), šteri bolezen vtiša recke topi, pomaga proti kašlji i zvužgalini. Vnogo ljudji, ki so že dosta vrastva brez uspeha pozkušili, pravi, da zagorski prsni sirup jako krepil plūca, čistil gut i poživljal čeli organizem. V mrzлом poletji, v spremljivih oktoberskih i aprilskih dnevah je potreben neobhodno vsem, ki dosta moro gucati, so dosta na prostom ali pa v zaprtih, prašnatih delavninah delajo, nadale slabim i deci.

Vnogo zahvalnih pisem potrdi, da plūča oživlja, prebavanje i hranenje pomore pa zavolo dobroga tēka ga deca i slabi jako stimajo. Veliko prednost ma, ka plūča prehlajenja občuva i vtrdi. Zdravniki ga tūđ jako preporācajo i se nalahci lahko notrijemlje, ne kak kakšim neposkušanim inozemski teji, karamelle, pastile i druge takše reci. Cene predbojske: 2 kanti frako za 5 koron pošlje v pravoj kakovosti FELLER V. EUGEN lekarnik STUBICA CENTRALE 146 (Zagreb žup.)